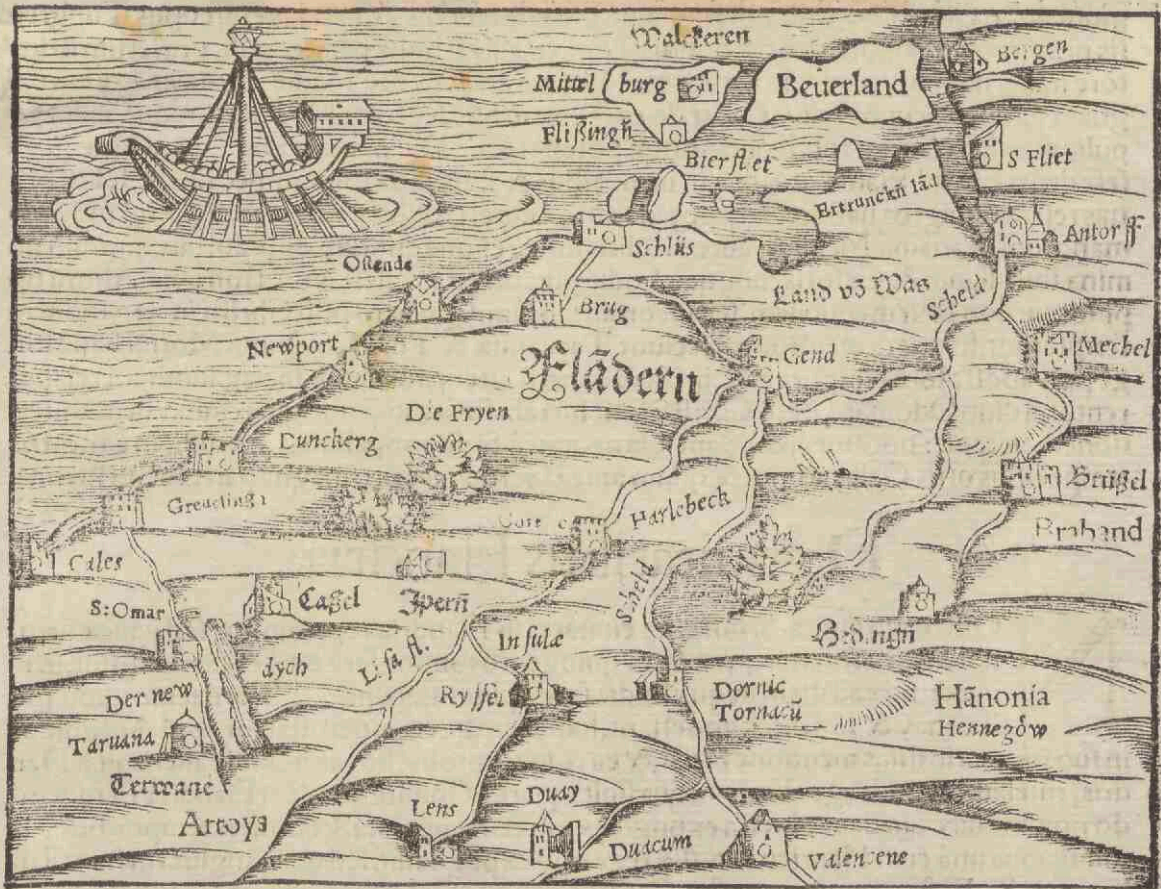

Fla?dern.

<https://hdl.handle.net/1874/430427>

ubi hodie Brugis erigi templum, & prædicari Euangelium per sanctum episcopum Eligium anno Christi 665. illuc destinatum. Deinde sanctus Amandus episcopus *Flandren* prædicauit illis Christum octo annis, conuersaq; est bona pars populi, præsertim maris habitantis ad Christi fidem. Habuit eo tempore Flandria paucas alias ciuitates, sicut & Iulius Cæsar de ea scribit in hunc sensum: Morini extremi Galliarum populi, ultimò uenerunt sub Romanorum potestate. Diu namq; repugnabant antequam sese dederent, fiduciam habentes in nemoribus & stagnosis locis, donec eadem Iulius syluas refecaret, agros uastaret atq; oppida eorū exureret, illosq; adigeret ad postulandū Romanorum gratiam. Meminit autem Iulius inter reliqua duorum oppidorum, quorum nomina sunt Icium & Gesoriacum, quæ hodie putantur esse Calesium & Bononia. Aliorū oppidorum non facit mentionem, sed uicorum tantum. Qui uerò post Christi incarnationem scripserunt, hi quoq; mentionem faciunt Taruannæ & Tornaci. Quum Morini haud longè post apostolorū tempora ad Christum cōuersi essent, rursusq; in paganismum relaberentur, à diuo Odomaro iterū Christo sunt lucrefacti, à quo & insignis ciuitas denominationem accepit: uocatur enim Sant Omar, antea Sithiu appellata. Inualuit in ea nostris temporibus usus Gallicæ linguæ, quum antea Germanicè pro magna parte locuti fuerint.

De ciuitatibus Flandriæ.

Blowle
Div-43

Nostro æuo multæ & insignes ciuitates in Flandria reperiuntur, sed pauca uetustatem præ se ferunt, quæ intra quingentos annos ferè omnes extractæ sint, peruenieruntq; ad illam in qua hodie sunt sublimitatem. Tornacum quod ipsi Tornay & Dornick appellant, habet mediocrem uetustatem, quæ Antoninus in suo itinerario illius mentionem faciat, & ea ciuitas ante multos annos sese alienauit à Flandria, tutelamq; apud reges Franciæ quæsiuit, quare à Comite quodam Flandriæ Ferdinando nomine uice quadam obsessa expugnata fuit & recuperata. Et nostris temporibus Maximilianus unà cum Henrico Angliæ rege eam expugnauit, sed quæ Anglus rursus Gallis uendidit. Et superueniens postea Carolus quintus Cæsar, eripuit eam Gallis, incorpo-